

**ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΕΝΙΩΝ
ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ :**

1. Ιατρικής πραγματογνωμοσύνης
2. Ιατρικών βεβαιώσεων, συνταγογραφήσεων και ιατρικών πιστοποιητικών
3. Ανωμότων μαρτυριών τρίτων

(1) Η πραγματογνωμοσύνη δεν δημιουργεί δέσμευση του δικαστηρίου να αποδεχθεί το οικείο πόρισμά της¹, αφού αυτό εκτιμάται ελευθέτως (άρθρο 387 ΚΠολΔικ),

(2) οι ιατρικές βεβαιώσεις και τα ιατρικά πιστοποιητικά, ως εξώδικες γνωμοδοτήσεις που εκδίδονται μετά από σχετικό αίτημα διαδίκου (άρθρο 390 ΚΠολΔικ), επίσης δεν δημιουργούν δέσμευση του δικαστηρίου να δεχθεί ως αληθείς τις επισημάνσεις τους, διότι δεν

¹ ΟλομΑΠ 32/1990 Ελλ-Δνη 1991,55. ΑΠ 745/1989 Ελλ-Δνη 1990,1273. Νικολόπουλος, Το δίκαιο της αποδείξεως, έκδ. 2005, § 16 VII σελ. 186.

συνιστούν ιδιαίτερα αποδεικτικά μέσα, παρά έγγραφα², τα οποία εκτιμώνται ελευθέρως από το δικαστήριο³, ως τεκμήρια⁴,

(3) οι ιατρικές συνταγογραφήσεις δεν συνιστούν δεσμευτικό αποδεικτικό μέσο, διότι είναι ανώμοτες μαρτυρίες τρίτων, οι οποίες εκτιμώνται από το δικαστήριο ελευθέρως, ως τεκμήρια⁵.

² ΑΠ 209/2001 Ελλ-Δνη 2001, 1554. ΑΠ 1410/1997 Ελλ-Δνη 1998, 343.

³ ΟλομΑΠ 848/1981 ΝοΒ 1982,441. ΑΠ 174/2002 Δ. 2002, 1202. ΑΠ 209/2001, ανωτ. ΑΠ 621/2000 Ελλ-Δνη 2001,97. ΑΠ 1410/1997, ανωτ.

⁴ ΑΠ 621/2000, ανωτ. ΑΠ 1020/1994 Ελλ-Δνη 1996,87.

⁵ ΑΠ 983/1981 ΝοΒ 1982,643.